

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 222.673 van 28 februari 2013

in de zaak A. 197.523/VII-37.876.

In zake : 1. de NV VIBRO-WELFSELS
 2. de NV BETOFIN
 3. Ursula THIELEMANS-DE BEUKELAER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Desair
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Oudeleeuwenrui 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 24 juni 2010 waarbij de bestuurlijke beroepen ingediend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 19 november 2009, houdende het verlenen aan de tijdelijke handelsvereniging Noriant-DC van de vergunning voor de exploitatie van "Werfzone 12 : Lobroekdok" in functie van de aanleg van de Oosterweelverbinding, op percelen gelegen te Antwerpen, tussen het Lobroekdok, de Ijzerlaan, de Schijnpoortweg en het Albertkanaal, kadastraal gekend als 7de afdeling, sectie G, perceelnrs. 632a7, 632b7, 632c7, 367g7, 632c6, 632n6, 367w6, 367r9, 367p9, 367 e9 en 9999, ongegrond worden verklaard en de

beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.021 van 16 februari 2012 zijn de debatten heropend en werd het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat gelast om het onderzoek van het tweede middel voort te zetten.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Els Desair, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gegevens van de zaak werden reeds samengevat in het tussenarrest nr. 218.021 van 16 februari 2012.

IV. Onderzoek van de middelen

4. Het eerste en het derde middel zijn ongegrond bevonden in het tussenarrest nr. 218.021 van 16 februari 2012. Na de uitvoering van de onderzoeksmaatregel, die bij voormeld arrest werd bevolen, rest thans enkel nog de definitieve beoordeling van het tweede middel.

Tweede middel

Standpunt van de partijen

5. In het tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, van artikel 30, § 1, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt geadstrueerd :

"De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van Antwerpen heeft in zijn advies van 15 juli 2009 vastgesteld dat de terreinen waarop de THV Noriant-DC de werfzone wil uitbaten grotendeels gelegen is binnen het GRUP 'Oosterweelverbinding', en dat de overige terreinen volgens het gewestplan zijn ingekleurd 'deels als bufferzone, deels als natuurgebied met wetenschappelijke waarde en deels als gebied voor dagrecreatie'.

Het bestreden besluit stelt dat, op het deel na dat binnen het GRUP 'Oosterweelverbinding' gelegen is, de werfzone gelegen is in 'een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, deels in industriegebied en deels in een gebied voor dagrecreatie'.

Los van het feit dat de opsomming die de gemeentelijk stedenbouwkundig

ambtenaar enerzijds en tegenpartij anderzijds geven van de zoneringen waarbinnen de werfzone - uitgezonderd het GRUP 'Oosterweelverbinding' - gelegen is, is de inrichting van een werfzone in ieder geval kennelijk onverenigbaar met een bufferzone, een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, en een gebied voor dagrecreatie.

Het bestreden besluit zegt hierover niets. Het stelt enkel op pagina 6 dat 'de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften', terwijl dit - rekening houdend met de beschrijving van de bestemming van de terreinen op pagina 5 van het bestreden besluit - kennelijk niet zo is.

Het bestreden besluit vermeldt nergens of het toepassing heeft gemaakt van een afwijkingsregeling, laat staan dat het motiveert op grond waarvan er een afwijkingsregeling van toepassing zou zijn (quod non).

Aangezien de vergunde werfzone niet verenigbaar is met de bestemming van een deel van de terreinen waarop ze gelegen is, schendt de bestreden beslissing de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen".

6. De verwerende partij antwoordt dat het ruimtelijk aspect dient te worden beoordeeld in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, dat bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag voldoende aandacht werd besteed aan de bestemmingsconformiteit van de inrichting en de verenigbaarheid ervan met de onmiddellijke omgeving en dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de werfzone enkel grenst aan maar niet gelegen is in een bufferzone, een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of een gebied voor dagrecreatie.

7. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat ook milieuvergunningen verenigbaar moeten zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, dat de door de verwerende partij geciteerde passage uit de aanhef van de bestreden beslissing enkel betrekking heeft op de omgeving van de inrichting en niet slaat op de terreinen zelf, dat integendeel in het bestreden besluit wordt overwogen dat de inrichting mede gelegen is in een zone voor stedelijke ontwikkeling en een zone voor dagrecreatie en vervolgens wordt gesteld dat de inrichting "grotendeels", doch niet helemaal, gelegen is in een werfzone volgens het GRUP "Oosterweelverbinding" en dat het dan ook voor zich spreekt dat de verwerende partij in detail diende uit te leggen waarom zij van oordeel is dat de site desondanks toch kan worden vergund.

8. In haar laatste memorie verduidelijkt de verwerende partij dat een gebied voor stedelijke ontwikkeling bestemd is voor industriële, ambachtelijke en agrarische activiteiten, kantoren, kleinhandel, dienstverlening, recreatie, wonen, verkeer en vervoer, openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen, voor zover deze functies verenigbaar zijn met hun onmiddellijke multifunctionele stedelijke omgeving. Voorts stelt zij dat de vergunde installaties, die bestaan uit kleinere nutsconstructies zoals sanitair, bouwketens, hoogspanningscabines, generatoren, loodsen en beperkte opslag, gelegen zijn binnen de strook voor ongelijkvloerse weginfrastructuur van het GRUP "Oosterweelverbinding" en dat geen van de aangevraagde inrichtingen gesitueerd zijn in het gebied voor stedelijke ontwikkeling of in een gebied voor dagrecreatie.

In een laatste memorie, ingediend na het tussenarrest nr. 218.021 van 16 februari 2012, merkt de verwerende partij nog op dat de nietigverklaring op grond van een motiveringsgebrek "een brug te ver zou zijn".

9. De verzoekende partijen betogen in hun laatste memorie dat de invulling van een gebied voor stedelijke ontwikkeling volgens het gewestplan Antwerpen verenigbaar dient te zijn met de onmiddellijke multifunctionele stedelijke omgeving en bovendien dat voor de ontwikkeling van een dergelijk gebied een BPA dient te zijn opgemaakt wat te dezen niet het geval is, dat de verwerende partij het best geplaatst is om nadere informatie te verschaffen over de precieze ligging van de installaties omdat zij beschikt over de plannen die bij de vergunningsaanvraag zijn gevoegd en dat zij enkel kunnen herhalen dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat delen van de inrichting gelegen zijn in een gebied voor dagrecreatie en andere delen in een gebied voor stedelijke ontwikkeling.

Beoordeling

10. Wat betreft de ligging van de vergunde werfzone wordt in het bestreden besluit gesteld dat deze volgens het gewestplan Antwerpen deels gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, deels in een gebied voor stedelijke ontwikkeling, deels in een industriegebied en deels in een gebied voor dagrecreatie. Voorts wordt vermeld dat de inrichting "grotendeels" gelegen is in het GRUP "Oosterweelverbinding", meer bepaald in industriegebied (werfzone).

De bestreden beslissing heeft betrekking op meerdere kadastrale percelen. Uit de bij de vergunningsaanvraag gevoegde plannen betreffende de werfinstallatie (inzonderheid de detailplannen 1 en 2) blijkt dat de vergunningsplichtige inrichtingsonderdelen hoofdzakelijk geconcentreerd zijn op twee kadastrale percelen : nr. 632c6 en nr. 367e9. Daarnaast biedt perceelnummer 367w6 plaats voor één airco en één transformator.

Het administratief dossier bevat een plan waarop het beheersingsgebied van het GRUP "Oosterweelverbinding" met arceerlijnen wordt aangeduid. Dat plan laat toe vast te stellen dat de percelen nrs. 632c6 en 367e9 volledig gesitueerd zijn in de door het GRUP afgebakende zone. Het perceelnummer 367w6 behoort gedeeltelijk tot het beheersingsgebied van dat ruimtelijk uitvoeringsplan.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat vergunningsplichtige handelingen of activiteiten uitgevoerd zullen worden op percelen die bestemd zijn tot gebied voor stedelijke ontwikkeling, bufferzone, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of gebied voor dagrecreatie. Aangezien de verzoekende partijen inzage hadden of konden hebben in de stukken en plannen van het aanvraagdossier, volstaat het niet dat zij de bewering aangaande de planologische onverenigbaarheid van de inrichting of bepaalde onderdelen ervan, louter steunen op de bekritiseerde motieven van het bestreden besluit. De loutere beschrijving in die beslissing dat aan de betrokken percelen deels ook andere bestemmingen zijn

gegeven, houdt immers op zich geen schending in van de geldende planologische voorschriften. Zulks is pas het geval wanneer op die percelen ook daadwerkelijk vergunningsplichtige activiteiten worden uitgeoefend.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig februari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys